

گەمەى گۆرپنەوہى قەرەوئلەكان

www.dengek.com

www.dengekan.com

لەووە دەچىي من ھەر لەم بيمارستانە لە داىك بووبم، ھەر لەم قاوشەو لەسەر ھەمان ئەو قەرەوئىلەيەي كە ھەنووكە لەسەري پالکەوتووم و بە دزيبەوہ خۆم خستۆتە سەر بائى چەپم و ئەو چىرۆكەي خۆمتان بۆ دەنووسمەوہ، ئەو چىرۆكەي نە سەرەتايەكي ديارە و نە كۆتايى دىي، ئەو چىرۆكەي سەد جارە بينووسمەوہ تا بگات بە ئىبەو فرىام كەون، وەلى ناگات و ئىبەش نايەن، گري چنى ئەم چىرۆكە جگە لە گريي دلى خۆم ھىچى دىكە نىيە، تانوپۆكەشى جگە لە گىنگل و خۆخواردنەوہم ھىچى دىكە نىيە، سەرەتاكەشى زرىكە و واقەيەكە و كۆتايىكەشى گريانىيكي ئەبەدى و خەونى سەرفرازييەك كە ھەرگىز نايە. من ھەر ئەوئەندە لە ميژووي خۆم دەزانم كە لە رىي نەشتەرگەرييەكي قەيسەرييەوہ لە سكى داىكم دەريانھيئاوم، ھەر ھەمان ئانوسات بەسەر بوونى منەوہ ئەو مردووە. من مەرگى داىكم لەو ژنانە بيست كە جاروبار ھەر بە رىكەوت لە بەردەم پەنجەرە كراوہكەي مندا ھەلوەستەيەك دەكەن و وردو درشتى ئەو زان و مەرگەم بۆ دەگيرنەوہ، ھەر جارە و بە جورىك، ھەندىك جار بە دەم گيرنەوہي ئەو چىرۆكە بەشەر دىن و من دەبمە بيانووي شەپرى گەرمى ئەو ژنە نەخوشانە، دەست لە تىتكى يەكدى دەنيين و دەنيو ئەو جەنگە بيتامەدا بەشى من، بۆ ھەميشە، چەند تف و جنيويك دەبيي، ئەو ژنانە دەمە و ئىواران، وەختى زەردەپەرکەوتن، قاوشەكانيان جيديين و دەرژينە ناو باخچەكاني بيمارستانەكە، ئەو تاكلە وەختيەكە خۆ تىكەل بە پياوہ نەخوشەكان بكەن و وادەي ژوانيش، ژوانى نيوەشەو، لەو

پياوانە ۋە رېگىرن كە تۆزە ھېزۇ شەنگىكىيان تيا ماۋە، بيمارستان دەبىي بە دەعبايەكى زەبەللاخ ۋە درەوشانەۋەى خۆرى سووتتاۋ لەسەر شووشەى پەنجەرەكان، پەنجەرە داگىرساۋەكان، جگە لە ترس ۋ خەم ھىچى دى بەسەر ئەۋ نەخۇشانەدا نارژىنىي، بيمارستانىش ۋەك دەعبايەك كە سەد چاۋى خوينىنى ھەبىي “ دەۋەستىي لە ئاۋابوونى خۆر دەروانىي ۋ بېياك لە دلتەنگى دەردەدارەكانى دال ۋ چاۋەكانى بۇ چېرى تارىكى دەكاتەۋە، ھەر ھەمان ۋەختە كە من حەز دەكەم پەنجەرەكەم بگەمەۋە ۋ لە درەختەكان رابمىنم، لە شىنبايى ناسمان ۋ سووتانى تەشك ۋ تىرىژى ھەۋرەكان، گوىي لە ورشەى گەلاكان ۋ چىرىكەى مەلان بگرم، ھەر ھەمان ئەۋ ساتەيە كە ژنەكان لەۋدىو پەنجەرەكەمەۋە پىياسە دەكەن ۋ بە چىرپەۋە باسى دەردو درمو دامەنى خوينايىي خويان دەكەن، باسى ئەۋ پياۋانەى كە بە دزى پزىشكەكان ۋ پەرستارەكانەۋە، دەنىيو ئاۋدەستخانەكاندا، ژوانيان دەگەل دەبەستن، باسى ئەۋ مىلانەى لەم بيمارستانەدا بەخويان كردن، كەچى كە گەۋرە بوون برانە نەخۇشخانەيەكى گەۋرەتر.. دوورتر، ئەۋ ژنانە ناچارم دەكەن پەنجەرەكەم دابخەم ۋ لە پشت جامەكەۋە لە زەردەپەرى نەخۇش بىروانم ۋ لەگەل خۆرى خزاۋدا رۇحم ئاۋا دەبىي ۋ.. ھۆن ھۆن بۇ خۆم دەگىرىم، چاۋانم ناسپرم، لەۋدىو فرمىسكەكانمەۋە زەرىيايەكى سوور ھەلدەستىي ۋ لەگەل مىندا خۆرى تيا دەخنىي.

تۆ بلىي گەر داىكم نەمردبايە.. ۋەك زۆرىك لەۋ ژنانە دلپرەق بووايە.. دلپرەقىيەك كە تەنبايىي ۋ دەردو چاۋەروانىي مەرگى

بىۋادە لە رۇحى ئەواندا چاندوويەتى؟

من كه چاوم كردهو و هەناسەم دا.. كه گەورە بووم: جگە لە سەدەها پزىشك و پەرستار و پياوان و ژنانى سىپى پۆش و هەزارەها نەخۆش و دەردەدار هېچى دىكەم نەدى، رەنگى سىپى بەروانكەي پزىشكەكان و پەرستارەكان و دىوارەكان و متىلى بالىف و دۆشەگەكان هەميشە بە شەوارەي دەخستەم، بە راپرەوەكان و قاوشەكاندا هەرەهەمووان بە نىۋو يەكديدا دەچن، ساتمە لە يەكدى دەكەن، لە يەكدى دەپرەونەو، بە ترس و گومانەو لە يەكدى رادەمىنن، مەرگ لە چاوانى يەكديدا دەخويننەو و شەرم داياندەگرئى، چەندەها جار دىومە: بەرپەككەوتنى عارەبانەي نەخۆشەكان، ئەو وەختەي لە ژورەكانى نەشتەرگەرىيەو دەهاتنە دەرى، بە دەم باي غارەو نەخۆشەكان دەپەرپىن و بەردىواركەوتن و مەرگى بەر لەو نەگاھاتنەو ديان يەككە بوو. من جگە لە داو و دەرمان، پاشەلى روت و دەرزى لىدان، ئاو هەلواسىن، مىزو گوو بە خۆداكردن، تف و بەلغەم بە دىواردان، نالە و گريان و دادو فىغان، زرىكەي بوون و زرىكەي گياندان: هېچى دىكەم نەدىو و نەبىستوو. لەو تەي ئەم بىمارستانە هەيە ئاودەستەكانى بەرناكەون، هەميشە گىراون و ئىمەش هەرەهەموو بەلەفركىمانەو رەوانىن، لە بوئى كوشندەي دەرمان هېچ بوئىكى دىكەم نەكردوو، لە دىمەنى مەرگى ناو دە بترازئى هېچ شتىكى دىكەم نەدىو، مەرگى جوورەها كەس و تەمەن: منال، گەنج، پىر، ژن، پياو، كچ. كەسىك نىبە لەم بىمارستانە پىيكەنى، كەسىك لىوى خەندەيەكى مردووى لەسەر نانىشى، قورگى قريوئەيەكى

خنکاو ی نییه، تاکه ژییبه کی ژهنگداری لاوژیه کی برینداری له گه روودا نییه، ههره همووان توورپه و تۆسن، دپدۆنگ و بی میهر و سۆز، ته ویله کان گرژو پر چرچ و لۆچ، لیوه کانیش داکه وته له ژیر باری خه میکی ناقولادا، له وه ته ی لیهره م چاوه ری پی پرشنگی نیگایه که م له چاوی کچی کدا که سۆز یان به زهی هه بی بو من: نییه، دست به سه ردا هی نانیکی دایکانه ی ژنی ک بو من: نییه. به دبه خترین پی او نه و پی او هیه که نه دایکی هه یه، نه خوشک و.. نه دستگیران. من له هه موو پی او هه کانی نه م بیمارستانه به دبه خترم، چونکه نه وانی دی، گهر به ری که وتیش بی و بو ته نها جاری کیش بو بی، به پی پی خویان و به دزییه وه ده چنه ژوان، وه لی منی کی ئیفلیج که به م قهره ویله یه وه نووساوم: ته نها ژوانی ک بو ته مه حال. نه م بیمارستانه زور له وه گه وره تره که خه یالی منی کی ئیفلیج بو ی بچی، من له و کوپو تو لآزو پی او انه م بیست که هه ولی هه لاتنیان دابوو.. وه لی نا ئومی انه گه رابو ونه وه، یان وه ک خویان درکاندیان: که وتبو ونه دست پاسه وان و یاسا وه کان، نه وان به حه سره تی کۆمه له که سی کی نا ئومی دو دو را وه وه ده یانوت: تا بپوی.. ناگه ی به دیواره کانی.

شه ویکیان خه ونم به وه وه بی نی که به سه ر عاره بانه که مه وه تی ژ ده پۆم و قاوشه که و راره وه کان جیدیلیم، حه وشه ی پان و به ری نی بیمارستانه که، له ده روازه سی ده رییه که وه تی ده په رپم و ده که وه ناو شاری کی زور قه له بالغ، شاری که له شاری خه ونه کان، خه لکه که ی هه ر له هی چه پی ده که نین، ویستم نه و خه ونه به یئمه دی. ئیواره یه کی درهنگ به بیانووی هه ناسه هه لمژینی کی پاکه وه،

گوايه مەستى ئەووم ھەيه پياسەيەك بەكم“ بەزەيى پەرستارىكم جوولاند، ئەويش برىنپىچىكى دىكەى بانگ كرد، بە ھەردووكان من و عارەبانەكەمىان لە پىبلىكە زۆرەكانى بەردەمى قاوشەكان رزگار كرد، بەسەر شوستە پىچاوپىچەكاندا ملم نا، ئەوئەندە ھەردوو باسكم خولاندەوھ تا ھەردوو شانم كەوتنە خواری، زۆر رۆيشتم.. تا شوستەى كۆنكرىت ھەبوو خۆم و عەرەبانەكەم تىژ دەرويشتىن، پاشان خۆم بەردايەوھ بەو نيازەى بگەمە ئەو دەروازە سى دەرييەى لە خەونەكەمدا دىبووم، تا ھىزم تىابوو لەسەر لەپ و بە سكەخشكى و سنگەخشكى ھەردوو قاچەكانم بە دواى خۆمەوھ رادەكيشا، سىنە و دەموچاوو ھەردوو لەپ و سەر ئەژنۆكانم زامار بوون ئەوئەندەى لە درك و دالّ بخشن، سەرم ھەلپرى، لە برى شارە قەلەبالغەكەى ناو خەونەكە” دىوارىكى ئەستوررو بلندى تارىكىم بينى، ناچار لە ترسانا، ترس لە تەنبايى و تارىكى تا توانام ھەبوو ھاوارم كرد: ھىي خەلكىنە فرىام كەون، دوو ياساوى چەتەول بە دەنگمەوھ ھاتن، سەرلەنوئى منيان كىل كەردەوھ، خستميانەوھ سەر چەرخەكە، بە نۆرە بەنيو درك و دالى زۆرى وشكەوھبووى ھەوشەى پشتمەوھى بيمارستانەكە منيان ھىنايەوھ قاوشەكە، دەستيان دايە بن بالەكانم و لەسەر قەرەوئىلەكەم پاليان خستم، پەتۆكەيان لەژىر قاچەكانمەوھ دەرھانى و دايانپوشىم، فەرمانيان پىكردم كە وەختى خەوتنەو دەبى بنووم، كە جىيانھىشتم من لەژىر پەتۆكەدا دركم لە ئەژنۆكانم دەرەھانى.

سەرەتا لەقاوشى منالەكان بووم، كە سمىلم گووگرە بوو..

گواستميانەوھ قاوشى مىردمنالەكان، كە گەيشتمە توغيانى

ئەو ەى ردىن بتاشم ھىناميانە قاوشى پياو ەكان .

قاوشەكانى كچەكان و ژنەكان و پىرەژنەكان جيا بوون، بەلام بۇ ھەمىشە تىكەل دەبوون. من نەمدى بوو. بەلام لە ھاوپىكانم بىست. نا. من درۆ دەكەم، لەم بيمارستانەدا ھىچ ھاوپىكەم نىيە، من لە نەخۆشەكانم بىست كە قاوشى وا ھەيە ھەرھەمووى ئافرەت يان پياوى كەپولانن، ھى كوپرەكانىش جيان، كەس نەيدەوپرا توخنى قاوشى وەرەمدارەكان و سىلدارەكان بكەوى، يان قاوشى ئەو پياوانەى سوزەنكيان ھەبوو، ئارامترين قاوش بۇ من قاوشى ئەو پياوانە بوو كە شىرپەنجە ھەناوى دەخواردن، كەچى ئەوان وەك ئەو ەى خەويان لىيكەوى: ھىدى و ھىمن دەمردن.

بىرم نايە و بپروا ناكەم بۇ تەنھا شەويك ئاسوودە و ئارام خەوتبىتم، شەوان بە دەم ھاوارو نالە و نركەى نەخۆشەكان ھەراسان دەبووم و خەوم دەزپرا، جگە لە كونى چاوم، ھەموو ئازاى جەستەم دەرزى ئازن بوو، من نەمدەزانى بۇچى ئىفلىجىكى وەكو من لە بەيانىيەو تاشەوخەوتنان شرىنقە لەسەر شرىنقەم لىدەدەن، پزىشكەكانىش پتر لە كەپولال دەچوون، قەت نەبوو جارىك لە جاران، گەر بە ھەلەش بى يان رىكەوت وەلامى پرسىيارىكم بەدەنەو، جارىكيان پىرە نەخۆشيك كە ھەر لەو بيمارستانە لە داىك ببوو، سوئندى خوارد كە پزىشكەكان دەميان دووراو تەو، پىي دەوتم: ئەگەر ئەمجارە دەرزىيان لىداى، لىيان ورد بەرەو، لەودىو دەماكانەو دەمى دووراويان دەبىنى، بپروام نەدەكرد. تا روژىكيان ھەر بە رىكەوت پەتى بەستراوى پشت

سەرى پزىشكىك پساو دەمامكەكەى كەوتە سەر عارەبانەكەى بەردەستى كە پىرپوو لە چەقۆو نەشتەرو مقەست و پەمۆو دەرزى و خامى خويناوى، پزىشكەكان و پەرستارەكان حەوسەلەى ئەوہيان نەبوو كە بە ئاماژەش پيمان بلىن: دەرىى داكەنە، كراسەكەت ھەلكە، بكەوہ سەردەم، قۆلت رووت كە، ھەر بەسەر جەلەكانەوہ دەرزىيەكانيان تىپرادەكردىن، كە پتر لە گەستنى دووپشكىك دەچوو، بۆنى داو و دەرمان ھەراسانى كردبووين، نالە و نركە و ھات و ھاواری دەردەدارەكان، كتوپر پزىشكىك بە ھەلەداوان دەھات و دەرزىيەكى لە يەكئ لەو نەخۆشە دەم بەھاوارە دەداو خپ دەبوو، وامان دەزانى دەرزىى خەوتنە، كەچى نىوہشەويكى درەنگ چواردەستە ھەلىان دەگرت و دەيانبردە دەرى، دەنيو تاريكيدا، كەس نەزانم“ متيل و بەرگە سەرىن و دۆشەگ و پەتۆ چلكنەكانيان دەگوپرى و ھى تازەيان دەھانى، ئەو ناوہيان لە خوئىن و ميزو رشانەوہ و گوو پاك دەكردەوہ، لە چاوتروكانئىكدا چواردەستە نەخۆشكىكى دىكەيان دەھانى، نىوہمردوو پالىيان دەخست و دەنيو نركە و نالەى ئىمەدا جىيان دەھىشت.

كەسمان ناويكى نەبوو، ھەر يەكە و بە جوړىك بانگ دەكراین:
ھىى شەلەى قون خوار، فەلەج، خىلە، كەرىلە، لالە پتە، مل خوار، بئ قوون، قەمبوور، مەزمەعيل، نۆپل، ميزكەر، بئ دەمار، سىرمە، لاسووتاو، گوچە.. دەيەھا ناوى وا كە ديسانەوہ وەبىرى دەھىناينەوہ كە ئىمە لەم بيمارستانەدا نەخۆشى ئەبەدىن.

ھەر كە فامم كەردەوہ خولياى دۆزىنەوہى باوكم لە كەللەى دام، وەلى مەحال بوو لەو بيمارستانەدا بگەم بەو خەونە دىرىنە،

هەر له و ساوه تا هه نووکه، هەر بۆ مه زاق، نه خو شه کانی دیکه سه ده ها که سیان کرد به باو کم، هه مووشیان له و نه خو شه نیوه مردووانه بوون که به په له ده برانه هۆلی نه شته رگه ری و نه ده هاتنه وه ده ری، ئه و سه ده ها جاره بو نی خو ئناوی یه که یه که ی ئه و پیاوانه م ده برده ژیر په تو که و به سه ری دا ده گریام، ده گریام به سه ر بو نی باو که ساخته و درۆکان، ده گریام بۆ مه رگی ناو اده و کتوپریان، ئه و پیاوانه ی به پرتا و به به رده می قاو شه که ی ئیمه دا رووه و مه رگ راده فرینران، که س نه بو و له و بیما رستانه دا دوو سی جار سکی هه لنه درایی، به بیانووی نه شته رگه ری دل، گورچیله، گه ده، به بیانووی سندان و شیر په نجه ی جهرگ و ناو هه ناوه وه.. هه ره موویان دل و گورچیله و سی و جگه رو نه نامانی دیکه ی له شمان گۆرابوو، نه خو شی و هه بو و تا به یانی گینگلی ددا و ده گریا و پر به قاو شه که هاواری ده کرد:

(ئهی هاوار خه ئکینه .. من ده میکه دلم دزراوه!).

یه کیکی دیکه واهیمه ی چاو گۆرین و اشیتی کردبوو، شه وان یه که یه که ی نه خو شه هیلا که کانی له خه و هه لده ستاند و به تیشکی چرایه که وه له چاوانیان ورد ده بووه. نه خو شه کان به چرپه وه به یه کدیان ده وت: ئیمه لی ره یان تا بازاری گورچیله و دل و زرا و فروشتن له مه مله که تیکی دیکه دا گه رم بی، مه مله که تیکی که پره له شه قام و رووبار و دارستان و مه ردوومی ته ندروست، هه ر بو یه قه مبووریکی به فیزی که وه به ناو قاو شه که دا پیا سه ی ده کرد و هه می شه به دم و ری نه وه ده یوت:

(من یه که گورچیله م ماوه.. گورچیله یه کی من به پادشای

مەملەكەتتەك فرۇشراوئە).

شەوانى پەرلە نرکە و نالە و كۆكین و گریانى ئیمە كۆتایى نەدەهات، تەنھا وەختتەك كە خۇشبەخت دەبووین، ئەو وەختە بوو كە پیاوئىكى كەلەگەت و نورانى دەهات، بە خۇو بە جبهیەكى رەش و میزەرئىكى سىپى و كتیپتەك بە بن بالییهوئە، لەتاو بوئى ناخۇشى قاوشەكان دەمامكى دەبەست، لە پشت دەمامكەكەوئە، بە دەنگیكى خنكاوئەوئە، شەوانى پەر دەكردین لە خەونى خۇش، خەونى وا كە قەت حەزمان نەدەكرد لىئى وەئاگا بئین، بەلئىنى پئیدەداين كە لە پاش مردن دەچینه شوئىتەك ناوى (بەهەشت)ە، لەوئیدا نە شەل هەیهو نە كوئیر، نە كەر هەیهو نە لال، نە لەدايكبوون هەیهو نە مەرگ، باخىكە پەر لە میوئە و جۆگەى شیر، بەقەد ژمارەى ئەو ئاخو حەسرەت و هەناسە ساردانەى بوئەو كچ و ژنە نەخۇشانەى ئیئرە هەلئیدەكئىشن، ئەو كچ و ژنانەى بە تەنھا لە پشت پەنجرەكانەوئە دەیانئینن، لەوئىندەرى هەر پەریزادەیهو لە بن درەختتەكدا ریت پئیدەگرئى، یەكە یەكە بەسەر قەرەوئىلەكاندا دەگەر او دەستى میهرى بەسەر تەوئىلى ئارەقاوئیماندا دەهئینا وەك كۆمەلئى منالئى كفت و ماندوو دەیخەواندین و دەچرپانند:

(بنوورؤئەكەم.. بەقەد برینى لەشت، لەو باخە دوورەى

بەهەشتدا.. گؤل و پەریزادە چاوەرئیتە..).

دەخەوتین هەمیشەش لەناو لەپى ئەودا بوئى جیماوى ئەگریجە و پەرچەمى ژن و كچە نەخۇشەكانى ناو قاوشەكانى دىكە كاس و وپى دەكردین، ئەو بوئەى نەخۇشى و مەرگ-ئیش

نه يکوشتبوون.

خودايه.. چهنده به غيليمان بهو پياوه دهبرد که بوئی ژنی
ليدهات، هر دهتوت تارماييهکی جوانی ناو خهونهکانه.. دی و
دهروات.

شهوههای شهو، دواي سهفهری شهو، من خهونم بهو
بههشتهوه دهبينی، بهلام ههزار شهفسوس.. لهویش نهمدهتوانی
به پيی خوم برؤم، ههمیشه وهک ههنووکه ئيفليج و بهسهر
چهرخهکهمهوه بهند بووم، که دهگهيشتمه جوگلهی شيرو
ههنگوين، شهونده تينوو دهبووم که ناچار بووم خو دووقده
کهمهوه و بنوشتييمهوه، سهنگم نهدهما و رووهو قولایی جوگلهکه
سهرانگری دهبووم و دهنيو ههنگوينيکی لينج و تالدا دهخنكام،
لهتاو خنکاني خوم رادهپهريم، جارچاريش دهمدی: کچيک که
کراسيکی شين و زور تهنکی لهبهردا بوو، به نيو گولزارهکاندا، بي
شهوهی پيی بهر چيمهنهکه بکهوي، رايدهکردو تاوي دهفري، به
خوم و چهرخهکهمهوه دواي دهکوتم، بپرای بپر نهمدهگرت، ههموو
جاريک له نيو بيیشهلانيکی چپردا لييم بزر دهبوو، دهگهپام..
دهگهپام، کهچی کتوپر پلنگيکی بهلهکم ليپهيدا دهبوو، به يهک
قهلهمباز تاوي دهدامي و دهخيوارم، دهنيو کهلبهکاني وهئاگا
دههاتم.

به عهزتهوه بووم جاريک له جاران دايکم ميواني خهونيکم
بي، تا دهبوورامهوهو دهخهوتم دوعام دهکردو دهگريام.. کهچی
ههرگيز نهدههات، نهک ههر من.. بگره هاوهلهکانيشم پربهدل تيير
دايکی خويان نهدي بوو، بوينان نهکردبوون، سالي يهک دوو جار

به پهله کویان ده کردینه وه، یهک دوو باوهش و ماچی به پهله و چه ند تکه فرمیسیکیک و هه ناسه ی سارد و دل داخوریان .. ئیدی هه ر که سه و قاوشی خوئی، نه و ته نها وینه گرهش که به قاوشه کانداه سووپرایه وه، به خو و به کامیرای فلاشداره وه، ته نها نه و وه خته وینه ی نه خوشه کانی ده گرت که پزیشکه کان ده یانزانی هه رچه ند سه عاتیکی دیکه یه و ده مرئی، نه و وینه انهش ده خرانه ناو فایله کان و له پال هه ندی زانیاری و میژووی په یوه نیدار به و نه خوشانه وه فری ددرانه ناو دولا به کانه وه، هه ر ساله و جاریک ده ماندی، ده نیو هه وشه ی بیمارستانه که دا گردیک له و فایلانه هه لده درانه وه و ده سووتیتران، ئیمهش له و دیو په نجه ره کانه وه، سه رکز و مه لوولانه، له و گره بلنده راده ماین که به لرفه لرف ئاسمانی بیمارستانه که ی پر ده کرد له دوو که ل، نه و شه وه خه ومان ده زپا و له ژیر په توکاندا ده گریاین، ده مانزانی روژیک دی و هه ریه که مان ده بی به فایلیک و ده سووتی، که س .. هیچ که س به ناو و نیشانمان نازانی، روژی دواتر، بیجگه له من، نه خوشه کانی دیکه ده چونه سه ر خو له میشی جیماوی پاش سووتانی فایله کان، هه ر به ریکه وت له ته وینه ی مردو وه کان و په رهی نیوه سووتاوی پر له شه ره پشیله ی پزیشکه کانیا ن ده دوزییه وه، که چی قهت نه بوو جاریک له جاران به ریکه وتیش بی نه خوشیک وینه یه کی نیوه سووتاوی دایک و باوکی ده نیو نه و خو له میشه دا هه لبگریته وه، وینه کان وا رهش هه لده گه پان که زور به زه حمهت خاوه نه که ی بنا سریتته وه.

هه ر له م بیمارستانه دا خویندنه وه و نووسینیان فییر کردین تا

بتوانین خشته‌ی خواردن و دهرمانه‌کانمان بزائین، جگه له میژووی دورد و درمه‌کان هیچی دیکه‌مان نه‌دهزانی، ده‌شمانزانی یه‌که‌مین دامه‌زیننری بیمارستانه‌که کئی بووه، ئه‌و پیاوه‌ی که وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له هه‌ره‌موو قاوشه‌کاندا، به دیواره‌وه و له‌نیو چوارچیوه‌یه‌کی زیڤیندا هه‌لواسرابوو، وینه‌یه‌ک له وینه‌کۆنانه‌ی که پره له سام و ترس و هه‌یه‌ت، سمیل و ریش تیکه‌ل، ماش و برنجی، دوو چاوی گه‌ش و کراوه که پرپوون له پرشنگیکی تیکه‌ل له میهرو توورده‌یی. دوا سه‌ربورده‌ی ئه‌و پزیشکه‌ش ئه‌وه بوو که تا هه‌نووکه‌ش ماوه و سه‌رگه‌رمی دامه‌زراندنی ده‌یه‌ها بیمارستانی دیکه‌یه، پیری پیه‌کی نه‌خستوه، بیمارستانی وا که له‌وه‌ی ئیمه گه‌ورترن، ئه‌م پیره پزیشکه به ده‌ستی خو‌ی حیکمه‌تیکی نووسیوو که به‌سه‌ر سه‌ری هه‌ره‌موومانه‌وه هه‌لواسرابوو:

(ئهم دونیایه جگه له بیمارستانیکی گه‌وره هیچی دیکه نییه!)

بیستمان که خو‌ی ده‌ست و قاچیکی ده‌ستکردن.

سالی جاریک مامۆستایه‌کی پیرو که نه‌فت ده‌هات و یه‌که یه‌که ئیمتحانی ده‌کردین: له میژووی په‌یدا بوونی دورد و درمه‌کان و ناوی دهرمانه‌کان، چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینانیان، ره‌نگه‌کانیان، تامه‌کانیان، بو‌نیان، ته‌مه‌نی گیرانه‌وه‌یان و به‌سه‌رچوونیان، ئیمه که ناوی خو‌مان نه‌دهزانی، ده‌بوو ناوی هه‌ره‌موو دورد و دهرمانه‌کان بزائین و ئه‌زه‌بیریان بکه‌ین، ناوی هه‌موو ئه‌و په‌رستارو پزیشکانه‌ی له خزمه‌تی ئیمه‌دا مردن و ئه‌وانه‌شی که ماون، زۆر بوون ئه‌و نه‌خۆشانه‌ی له ترسی دهرنه‌چوون و سزا نیوه‌شه‌وه ده‌مردن.

كەسمان رووخسارى خۆي نەدەدى، كەس لەتە ئاوينەيەكى
پىي نەبوو، زوو زوو بەيەكديمان دەوت:

(ئەرى چۆنم دەبينى؟).

(باشم؟).

(پىر نەبوويمە؟).

(سەر رو دىنم سىي نەبوو؟).

(زۆر لاواز نەبوويمە؟).

(رەنگى چاوم چۆنە؟).

وئەلامەكانىش، ھەرگىز، دلخۆشكەرە نەبوون، كەس نەبوو
بەزەيى بەوى دىكەدا بىتەووە و درۆيەك ھەلبەستى.

شەوانە درەنگ، سەرۋەختى پىشۋوى پزىشكەكان و
پەرسىتارەكان، ھەرچارە و دوو سىي گەنجى چاۋنەترس و
سەركىش، كە بۆ دواچار بۆنى مەرگ ئازاى دەكردن، لەنيو
ئاۋدەستەكانى پىشتەوہى قاۋشەكان ژوانيان لەگەل ئەو كچە
نەخۆشانە دەبەست كە ھالآوى بۆگەنى مەرگ لە دەميانەوہ
دەھات، ھەرلەوى.. زۆر بە پەلە، بىي ئەوہى كەس دەموچاوى
ئەوى دىكە بىينى: دوو سىي ماچى بۆگەن و دەستلەملانىيەكى بە
لەرزە لەرزو مردووانە، راموسانىيىكى بە پىرتاۋ، دەست گۆج بوون
بە دەم داكەندنى بە پەلەي دەرىپىي و ھەلدانەوہى كراسەكانەوہ،
دوو سىي حىنگ و خۆراتەكاندن و ئاھىيىكى پىر لە شەرم و خنكاو و
راكردنەوہ بۆ ناو قاۋشەكان. چاروبار تاوہكو ئاسوودە بن و
بەكاوہخۆ دەست لەملانىيى يەكدى بن، ناچار، ژوانيان لەو ھۆلە
گرى دەدا كە پىر بوو لە تەرمى مردوۋەكان، لەويىدا خويان

دهگرخاندو درهنگتر دهمانهوه، پیاوهکان دهیانتوانی دهنیو تاریکیدا دهست له سینهو مهکی ژنهکان بکوتن، کویرانه ههر ده پهنجه بهرلهک بکن تا ورده ناکارو رووخساری ماندووانهی نهو کچو ژنانه سهح بکنهوه، تاوهکو دلنیا بن لهوهی که دوستی یهک شهوهیان تارمایی و روچی مردووهکان نین، بهلکو نهوهتا لووت و گوچکه و چهناکه و دهمو لیوو قژیان ههیه. ههندی جار له شهوانی زور تاریک و نهنگوستهچاودا پیاوهکان پهلیان دهکوتا و بهسهر ژنه مردووهکاندا دهکوتن و نهو تهرمه ساردوسپرانه لهژیر قورسای پیاوهکاندا دهیاننقاند، ههندیکیان له گهرمه ی رامووساندا بهسهر تالترین حهقیقهتدا وهئاگا دههاتن، نهوکاته ی یاساولهکه به چرایهکهوه دههات و دهیدی پیاوهکان چوونهته گژ ژنه مردووهکان، ئیدی لهگهل قریشکه ی یاساولهکه چاویان دهکردهوه، چی ببینن؟ خویمان دهبینی وا ده میان خستوته ناو دهمی تهرمهکان و زندهقیان دهچوو، لهژیر ورگی پهناوی ژنهکانهوه سهرهتاتکییان دهکرد، ئیدی دوا ی نهوه به دم دهردیکهوه دهتلانهوه که بگره پزیشکهکانیش هیچ شتیکیان لهمهپر نهو دهرده نهدهزانی: سهرهتا به لیوههلوهرین دهستی پییدهکرد، پاشان ددان کهوتن و دوا جاریش به ههلوهرینی پهنجهکان کوتایی دههات.

نهوه به تهنها من بووم که نهمدهتوانی لهسهر چهرخهکه راست بیمهوه و لهسهر ههردوو پی بوهستم و کچولهیهکی شهرمن و نهخوش رامووسم، ههمیشه زوو دهخزانه ناو پیخهفهکه م بهو ئومیده ی خهوم لیبکهوئی و نهو پهریزاده کراس شینه له

خه ونه کانما وه ده ربکه وهی، منیش به سهر چهر خه که مه وه راوه دووی بنیم، که چی هه موو جاریک ده نیو بیسه لانه که دا لیم بزر ده بوو، دوا جار ده بووه به پلنگه به له که که و په لاماریک و ده که وتمه ژیر که لبه کانی، هه میسه له گه ل زریکه و هاواری نیوه شه وانی من نه خوشه نیوه مردووه کان راده چهنین، که س.. هیچ که س خه ونیکی خوشی نه ده دی، ناچار هه ندی کمان ده بوو درو بکه ن و موته که کانیاں بگورنه وه به خه ونی خوش، له وه دا ته نها که سیک که حه کایه تخوانی خه ونه جوان و پر درو کان بوو کوره لایکی نابینا بوو، به باز نه یه که له نه خوش گه مارومان ده دا، به دم گیرانه وهی خه ونه کان هه ره موو نازای جهسته ی ده جوو لاند، هه ردوو نه برؤو برژانگه کانی، به هه ردوو دست و هه ردوو قاچه کانی ده دا، خوئی ویک ده هی نایه وه، گرموله ده بوو تا پر چنگیکی ده مایه وه، پاشان خوئی لیکی ده کی شایه وه وه که خه رته لیکی که بیه وهی بفری باله کانی لیکی ده دا، دوا جار که ده گه یشته دوا رسته ی خه ونه ساخته که ی به هه ردوو چنگ قزی پری خوئی درده هانی، هه ندیک له نه خوشه کان بپرای بپر خه ونیاں نه ده دی، بویه ناچار ده بووین بوچه ندین جار خه ونه کان بوئه و نه خوشه بی خه ونانه بگپینه وه، پزیشکه کانیش به عه زره ته وه بوون که بزانی ئیمه چ خه ونیک ده بینین، له ده فته ری کدا وردو درشتی خه ونه کانی ئیمه یان ده نوو سییه وه، هه ندی جار شیتانه ده ستیان راده وه شانند.. یانی ها: دووباره و.. سیباره ی بکه ره وه، خه یالی پر له فیشال و خه ونی درو و شیرزیی و ترسمان له پزیشکه کان وای لیده کردین که له ناوه راستی گیرانه وهی خه ونه کاندا لال بین.

وهرسى و بېزىرى له خەون و خولياى درۆ، له دەرمان و دهرزى، له بينىنى مەرگى سەدەها هاوہل، له پياسەى ناو قاوش و راپرەوہکان، له ژوانى ژنە مردووەکان، له ھەلاتن و نەگەيشتن بە مەملەكەتەکانى ئەوديو شوورە بڵندەکانى بيمارستان و ايکرد تاك و تەرا خو بکوژن: له ژەرەوہ بېگرە تا دەگا بە خوځستنه خوارەوہ له سەريان، زوو زوو چنگيک حەبيان له دەست يەكيک دەرەهانى، ھەبوو خوۋى بە قولاپى بنميچەوہ ھەلدەواسى، ھەبوو تەلەکانى پاش نەشتەرگەرى دەپچراند، يان دەمامكى ئۆكسجينى وەلادەدا، يان بە گويزانيك شادەمارى مەچەكى چەپى دەقرتاند يان سۆندەى خوینەكەى. زۆر شەو لە شاتەشات و دادو فيغان و زريکەى لەناكاوى ژنەکان وەناگا دەھاتين، گريانى سەدەها منالى زەندەقچوو. ئەو وەختەى ژنيک بە بالايەك لە گەرەوہ بەنيو قاوش و راپرەوہکاندا دەسووتتا و غارى دەدا، پياوان لە خەو رادەچەنين و توخى ژنيان بە نەفرەت دەکرد کە نازانن چۆن خو بکوژن، لەوديو تەلبەند و شيشەکانەوہ، لەوديو ديوارو دەرگا و پەنجەرەکانەوہ ھاوہلەکانم ماچى مردويان بو کچە نەخۆشەکان ھەلدەدا، ئەوانەى کە بە دەگمەن دەويان بچنە ژوانى ناو ئاودەستخانەکانەوہ، لەو دوورەوہ، ھەر بە تەماشاً. بە نيگای زەرد و مردووانەوہ لە تارمايى يەكدى رادەماين، ئەو وەختەى لەژيەر درەختەکانى بيمارستانەكەدا بە درۆى ھەناسە ھەلمژينيكي پاك خويمان لە قاوشەکانى ژن و کچەکان نزيك دەخستەوہ.

بەيانيان زوو. بويمان ھەيە لە خەو ھەلسين و لە پەنجەرەوہ لە كوژرانى كازيوہ و رەوينەوہى تەمى بەيانى و گزنگى كزو شەرمىنى

خۆرھەلاتن بېيىن، پاشان ھەرھەموۋان لە بەردەمى ئاۋدەستخانەكاندا گرد دەبىنەۋە و چاۋەپى ئەو نەخۇشانەين كە ماۋەيەكى دىرئتر لەۋەي كەسىك بتوانى چاۋەپى بى. دەبى چاۋەپى بىن. چاۋەپى ئەوانەي يان سكيان دەچى و رەوانن يان قەبزن و دەنقىنن، سەرلەئىۋارائىش تا خۆر دەكەۋى لە زەردەپەر دەروانىن، ئەۋەيان رەنگى پەريوۋ زەردمان زەردتر دەكات و ھەرھەموۋان لەگەل ئاۋابوۋنى خۆر ئاۋابوۋنى رۆژىكى دىكەي تەمەنى خۆمان ۋەبىر دىتەۋە. ئەو رۆژە پەر دەردانەي لەۋ بىمارستانە بېھوۋە بە (با) دەدەين. بۆچى و لە پای چى؟ كەس نازانى. ھەندىكمان كە دواچار خۆر لە دەم كەل ئاۋا دەبى و ھىدى ھىدى تارىكى دەپژى ۋا بە كۆل دەگرين تا نىۋەشەۋ ژىر نابنەۋە، ئەوانە ئەو نەخۇشانەن كە بېروا ناكەن بەيانى بۆ چارىكى دىكە خۆر ھەلبى و ئاسمان و بىمارستان رووناك بىنەۋە، ئەوانەن كە زەندەقيان لە تارىكى چوۋە و تا نەبوورينەۋە خەويان لىناكەۋى، بەختەۋەرتىن نەخۇش ئەو كەسە بوو كە بى داۋو دەرمان، بى دەرزى، بى گريان بنوى، بى خەۋنى ناخۇش و نرکە و نالە و پرخاندن، ھەندى شەۋ لەسەر پرخاندن و نالە و ھاۋارو گرانى نەخۇشەكان دەبى بە شەرو تا بەيانى كەس ناسرەۋى. چەندەھا جار ھەر لەسەر ئەۋەي كە نەخۇشيك لوۋتى گىراۋە دەپرخىنى، بە دە نەخۇشى دىكە دەيانخنكاند، سەرىنىكيان دەخستە سەر دەم و ھەناسەيان لەبەر دەبېرى، خۆر ئاۋابوۋن زىدە غەمناك و جەرگېرە، چونكە مەرگى ئەو ھەموو دۆست و ھاۋەلانەمان دەھاتەۋە ياد كە لە قاۋشەكانەۋە چۈاردەستە لاشەكانيان لەسەر

قهره ویله کان هه لگیران و فریدرانه سهر ته خته ی ساردی ناو هۆلی
تهر مه کان. شه وان که دوا مۆمی قاوشه که مان ده سووتی و ئیدی
ده کوژیته وه و کهس نه وی دیکه نابینی، کورپه جحیله کان ده که ونه
سه رده م و به زیکه زیکیکی نارپک هه ره موو ئاسمانی قاوشه که پر
ده بی له هه راو ده نگه ده نگ، تا دی زیاتر هه وا پر ده بی له
هه ناسه و هانکه هانک، له پاش تاویکی دریش پیاوه پیره کان
وه پرس و بیزارو داخدار جنیو به توخمی نیینه ده دن.. به
تاریکی.. به شه هوه ته ی ناهیلی مروژ ئاسوده و ئارام بنوی،
له نا کاو نه و زیکه زیکه نه ده ما و هانکه هانکی کورپه ده رده داره کان
به وه کوژیته ده هات که قاوشه که بو چه ند چرکه یه ک کپ و
خاموش ده بوو، جگه له کوکه و قرخه قرخ و خیزه ی سینگی
هه ناسه سواره کان و ناله ی کتوپری نه خوشیک هیچی دیکه ت
نه ده بیست.

ناخوشتین شه وان یکی نه و بیمارستانه نه و شه وان یه که
سالی دوو سی جار چه ندین لای له خوینگه و زیودا به پرتاو
دینه ناو قاوشه که نه وه، فرکان فرکان به سه ر عاره بانه که نه وه
ده یان هینن و ده یان بنه، هیچ شتیک نامینی خویناوی نه بی،
که سیش نازانی له کوپوه هاتوون، سک دراو سه رو گویلاک شکاو،
ئیدی له و شه وان ده نرکه و ناله ی به رده وامی نه و بریندارانه
هه ره موومان هه راسان ده کات، زه ویی به ریپیان بونی خوینی
لیدی و رهنگی خوین به سه ر هه موو شتیکه وه ده نووسی، له پاش
تیمار کردن.. دوا ی سی چوار مانگ که ده هاتنه وه سه رخویان، له
پاش چه ندین نه شته رگه ری قورس، نه و وه خته ی پرسیارمان

لیده کردن، هیچیان بیر نه مابوو، سه رسام و نه بله ق لیمان ورد ده بوونه وه، راده مان و بهس، که پرسایاری زورترمان ده کرد ده یاندایه پر مهی گریان و ژیر نه ده بوونه وه، که ژیریش ده بوونه وه به دهم هه نسکوه نه وه ندهی نه دهمه سه ریان به ره گی مله وه در بی. من ته نها که سیکم له م بیمارستانه دا که به دزییه وه وه له ده فته ری کدا هه موو نه وه خه مو خویناوه تو مار ده که م، ته قهت له ژیر سه رینه که مدا ده یشارمه وه، نه وه ده فته ره م ئاسان ده ست نه که وت. یان با بلیم ده فته ره کان، له پاش تکا و پارانه وه یه کی زور به زه یی په رستاریکی چا وره ش و سپیکه لانه ده جوو لینم، هه موو جاریک که ده فته ری کم ده داتی. پی م ده لی:

(به مهر جی نه وهی چی تیا ده نووسیتا و چی ره سم ده که ییتا. من

بیینم).

هه لبهت به لیینی پیده دهم، که چی که دوا لاپه ره ی ده فته ره که ره ش ده که مه وه و ئاسووده ده نووم، که بو به یانییه که ی ده ست ده به م ده فته ره که بدوزمه وه. که چی ده بینم لییان دزیوم، به هه زار ترس و نقه نق و فه لاکه ته وه یاداشته کانی خو م ده نووسمه وه، خه ونه کانی خو م، ترس و شه رم و دوو دلیم، هی هاوه له کانم، ژماره ی نه وه نه خو شانه ی له رو ژیکدا، له هه فته یه کدا، له مانگی کدا ده مرن، نه وانه ی به برین و بیمه وه تازه دین و قاوشه کان پر ده که ن له هه راوه وه ای مه رگ، ناوی ده رد و درمه تازه کان که قهت نه مبیستوون، ده رمانی کو ن و تازه، وه لی بهر له وه ی دوا رسته تو مار بکه م و قفلی دم: نه وه ده فته ری یاداشته م لیده دزن. کی ده یدزی؟ نازانم، هه موو جاریکی ش به سه ر چه رخه که مه وه به ناو

قاوشه که و راره وه کانداه خولیمه وه و هاوار ده که م:

(کی دهفته ره که ی دزیوم؟)

کهس وه لامم ناداته وه، وهک ئه وهی هه ره هه مووان که پرو لال بن.

پر به ئاسمانی قاوشه که ده قیژینم و جنیو دده م:

(بی شه رفینه .. دهفته ره که م بده نه وه).

له تاو قیژه ی ناقولای من هه ره هه موو نه خو شه کان کاس دهبین و

له ژیر په توکانه وه سه ر دهر دینن و شیتانه لیم ورد دهبنه وه و پاشان

پال ده که ونه وه.

دوچار یاسا ولیکی که ته و چه ته ول به شه پازلله یه که په ناگویم

ئاگر دهاو چاوانم پر دهبین له گریان، و پرو کاس دونیام له بهرچاو

تاریک دهبی، جنیوی پیس به دایک و باو کم دها، وهک مه لو تکه یه که

هه لمده گری و فریم دها ته سه ر پیخه فه که م، تاویک و په رستاریک

دی و دهرزیه کم لیده دا تاوه کو بسره وم، جاریکی دیکه به ده م

تکا و پارانه وه ده گریم و داوای دهفته ریکی دیکه ی لیده که م، گومان

له دزینی ئه وه هه موو دهفته ره ده کا و .. که چی دوچار دلای نه رم

ده بی ..

دهفته ریکی دیکه و پرکردنه وه و دزینی و شیتبونی من و

دهرزیه کی دیکه و سره وتن و .. هه ستانه وه و پارانه وه و دهفته ریکی

دیکه و دزینی و دهرزی و سره وتن و .. دهفته ریکی دیکه و .. دیکه و ..

دیکه و .. دزینیان ..

خودایه هاوار .. چه نده شهیدای ئه وه بووم میژووی ئه و

بیمارستانه و نه خو شه کانی بنو و سمه وه، بکه ومه داوی نرکه و

نالنه کان، هه ناسه مردووه کان، چه نده چه زم ده کرد و شه کانم بونی

خوئىنيان لىبى، زەردىن وەك رووخسارى سىلدارەكان، رستەكانم درىژ بن وەك شەوانى درىژى خەوزپان، قوول بن قسەكانم وەك برىنى قوولى گەنجە لە خوئىن گەوزىوەكان، شىتانه ژمارەى كوئىنى پىرەمىردىكم تۆمار دەكرد ئەو وەختەى بو هەناسەيەك لە ئىمە و خودا دەپاراپەووە.. نەدەهات، زىكەى بى ئامان و بى شومارى ژن و كچە نامرادەكان، ژمارەى ژوانى بە پەلەو پچراوى ناو ئاودەستخانەكان، هەلاتنى ئەو نەخۆشانەى قەت نەدەگەيشتنە ئەو دىو شوورەى بلىدى بىمارستان، دەمويست بىخەمە ناو دەفتەرەكەم: هەرەموو روئدكە رژاوەكان، رەنگى كەم بە مۆرىكى تۆخ حەژمەتى كچە تەنياكان، بىانووسمەو هەرەموو مۆتەكەكان.. وەلى هەزار ئەفسووس.. لەو دەچى پزىشكىك، پەرسنارىك، برىنپىچىك يان يەكى لە نەخۆشەكان بە نەينى ئەو دەفتەرەم بزانى، بە نەينى ئەو لەزەتەى كە لە بىرمى دەباتەو: من ئىفلىجم، لەو دەچى بە خەنى و خۆشى و شاگەشكەبوونم بزائن ئەو وەختەى سەرگەرمى رەسم و نووسىنەكانم، داخيان ناچى كە تامۆى ژوور سەرم نەكوژىتەوە من ناخەوم، لەو دەچى بزائن ئەو تۆمارە ناگۆرمەو بە ژوانەكان.. وەلى قەت نەياندەهيشت تەواوى كەم تۆمارەكەم، هەر بوئەكەس، هىچ كەس، تا هەنووكەش بە مۆژووى ئەم بىمارستانە نازانى، بە تەنھا شتىك كە دەيزانين مۆژووى ئەو پىاوە پر بە هەيبەتەيە كە وئەى لە هەرەموو قاوشەكان، بە دىوارەكانەو، هەلواسراو، دامەزىنەرى ئەم بىمارستانە، خو ژيان و سەرگوزشتەى پزىشكەكان و پەرسنارىكان و برىنپىچەكانىش هەر پر لەغزو پەنھان بوون، كەس

نەيدەزانی لە چ زەمانیکەو لەو بيمارستانەدا نەخۆشین، بۆچی لێرە لە دایک بووین؟ بۆچی لێرە دەمرین؟ بۆچی تا ئەبەد نەخۆشین و ساغ نابینەو؟ بۆچی بئ ناوین؟ بۆچی شوورەى چوار دەورى بيمارستانەکە ئەوەندە بلنده کە دەبێ دە نەخۆش پشت بۆ یەکدی دا بنینەو تا ئەوێ سەرەو دەستی بکاتە تەلبەندەکان و هەرەموو جارێکیش بەسەر یەکیددا بپمێن.

لە بيمارستانێکى وا گەورەدا هەمیشە بە هەلەى نەشتەرگەرى دەیهەا کەس دەمردن، هەبوو گورچیلەى رزابووه، کە چى سکيان هەلەدەپى و بە دواى ئەو سندانەدا دەگەرەن کە لە گەدەى دابى، هەبوو دەردە دلێ بوو، کە چى نەشتەرگەرى زراویان بۆ دەکرد، هەبوو رۆماتیزم گێپى کردبوو، کە چى لە گورچیلەیدا بەدواى و رده بەر دەکاندا دەگەرەن، هەبوو شێرپەنجە جەرگى دەخوارد، کە چى نەشتەرگەرى قورگیان بۆ دەکرد. زۆر جاریش دەبوو بە هەللاو مەزاق ئەو وەختەى چەقۆیەک یان نەشتەریک دەنیو ورگى نەخۆشیکدا جى دەما، ناچار سەرلەنوێ سکيان هەلەدەپىیەو، نەشتەرەکەیان دەردەهانی، کە چى لە تەنگە تاوى مقەستیکیان بىر دەچوو، ناچار بۆ جارى سىبەم سکيان هەلەدەدایەو، ئەوکاتەى کە پزىشکەکانیش پىیان نەدەزانی، نەخۆشى سک هەلەدراو پاش ئەوێ بەنجەکە بەرى دەدا شەو و رۆژیک لەسەر سەر دەخولایەو تا دەمرد.

هەرچەند رۆژیک لەمەوبەر زانیمان کە ئییمە چەندە دزیو و ناشیرینین، چ زوو پىر بووین، زانیمان رەنگى ئییمە و رەنگى مردووەکان چەندە لە یەکدی دەچى، ئەو حەلەى چاوانى خۆمان

بینی“ نهوسا زانیمان که مه حاله گلینه یهک جیی نهو هه موو ترسه له خویدا کو بکاته وه، ته ویلی چرچ و لوچا و ایمان، ئیسقانی دهره پریوی هه ردوو لا رومه تمان، نهو روزه زانیمان که چهنده ماندووین، چهنده لهو پیاوانه ده چین که له مؤم دروستکراون، نهو وهخته ی توانیمان دوا ی دهیه ها پیلانی وردو ریك چنراوی شهوو روژانمان نهو له ته ئاوینه یه له گیرفانی یه کیك له په رستاره کان بدزین، ئیدی یه که یه که نه خوشه کان له ته ئاوینه که یان بو یه کدی رت ده کرد، هه نه خوشه و سهیری رووخساری خو ی ده کردو دهیزریکاند، به ترسه وه هه لیده دایه سه ر پیخه فی نه خوشه که ی ته نیشتییه وه، هه روهک بلیی په نگر بی و هه لیدا، جاریکی دیکه داوا ی ده کرده وه، له رووخساری خو ی راده ما و هون هون ده گریا، نهو له ته ئاوینه یه هه ره موو قاوشه کانی کرد، وهک هه ر شتیکی ده گمهن و سیحراوی له شکان و بزربوونی ده ترساین، دوا ی دزینی نهو له ته ئاوینه یه گله ییمان له یه کدی ده کرد:

(بوچی نه توت که من له مردوو ده چم؟)

(بوچی ده توت؛ چاوت شینه و دلت خوش کردم؟)

(بو پیتان نه وتم که من خیلم؟)

(بو نه تانوت که هه موو سه رم سپی بووه؟)

(ده بوو پیم بلین که لایه کی رومه تم سووتاوه و عه بیدارم).

گله یی و گازانده یه کی زور، مه سه له دزینی له ته ئاوینه یه ک و رووخساری دزیومان نییه، به لکو ده بوو بیانوویه کمان هه بی پیوه ی سه رقآل بین، کاتیك بی بو ره واندنه وه ی وه رسی و بیزاری، چه ندین مانگ تیده په ری و جگه له مه رگی هاوه له کانمان هیچی

دېكە نەبوو كەمەكى سەرگەرمان بكات، ھەموو درۆو ھەموو راستىيەك بۇ ئىمە چۈنيەك بوون، ئىمە لە گىچەلىك دەگەرپاين خۇمانى تيا ون بگەين. پاش چاوەروانىيەكى دريژ دزىنى لەتە ئاوينەيەك بوو بە بابەتى ھەرھەموومان، دەبوو ھەر رۆژە و لای يەككىمان بى، بېرىارمان دا كە ئەگەر لەلای ھەر نەخوشىك بىزى، يان نەينىيەكەى بگەيەنئتە دەم پزىشكىك يان پەرستارىك: ئەو بە ھەرھەموومان دەيخنىكىن، چەندە ھەزەمان دەكرد يەككى ھەلەى وا بكا و بىزى بكات، يان نەينىيەكەى بۇ پزىشكىك رەت بكات، چونكە ئەوسا لەو لەتە ئاوينەيە رىزگارمان دەبى كە رووى دزىوى خۇمانى پى ئاشنا كردين، جگە لەوھى كە كوشتنى ئەو نەخوشە خىانەتكارە دەبوو بە بابەتلىكى تازە و چەند شەوو رۆژىك پىي دەژىاين. تا ئەو دەبوو رۆژىكىان يەككى لەوانەى بە دەست شىرپەنجەى گەدەو دەتلايەو و نان و ئاوى پى نەدەخورا“ ھەر بە ئەنقەست لەتە ئاوينەكەى بەردايەو و شكاندى، ئىدى ئىمە، بۇ ھەفتەيەك، ھەرھەموو نەخوشەكان لە ناوەرەستى قاوشەكە كۆ دەبووينەو، شەو تەگبىرمان دەكرد چۆن چۆنى بىكوژىن و كەس پى نەزانى، نەخوشەكە پەلەى بوو، دە جاران پارايەو كە ژەرخرواردووى كەين، بە عەزەتەو بوو تا زوو بمرى، كەچى ئىمە بەكاو خۆ پىلانى كوشتنەكەيمان دادەپرشت، خۆ لىي ورد دەبوو، خەونى بەو شامەرگەو دەبىنى كە لە ئازارو ھەلاھەلابوونى گەدەو دارزانى رىزگارى بى، ھەر رۆژە و پىشنىارىكمان دەخستە بەرچاوان، پىشنىارى و كە رەت بكىتەو، تا بكرى بۇ ماوہيەكى دريژتر لە بەردەم ئەو گەمەى

كوشتنە لەزەت بکەين و خو ماتەل بکەين، تا دوا جار وەرس و
هياك بوو، دۇستانە بەوپەرى مپهرو خو شەوئىستىيەو تەكاي کرد
هەتا زوو بىكوژين، هەر كوشتنىك كە خو مان پيمان خو شە،
چونكە هەموو جارىك درەنگى شەو دوا پيلانى كوشتنەكە مان
دەخستە بەرچاوى تا ئەوئىش پىي رازى بى، كەچى بو بەيانى
يەكئىك لە نەخو شە پيلانئىژەكان دەيوت:
(نە.. بەدئەم نىيە!)

دوا جار بەدەم تالانەو هاورى کرد:

(ئيوە هەرگىز هاورئى و هاوردەدى من نين، ئيوە لە شەرهفو بەزەيى
بىيەرئىن، بوچى نامكوژن؟ من ناو هەناوم دەسووتئى و هەر دەئىي سەد
پياو لە ناووهو شەره شمشير دەكەن، كەچى ئيوەش هەر شەووهو
نەخشەيەكى تازەى مەرگم دەخەنە بەردەست، بەكوژن و تەواو.. ئەگىنا
تا ماوم ئىتان نابوورم و كە مردئىش گەردنتان نازاد ناكەم).

وئى نا.. ئەوئەندە بىكارو غەمگىن بوئىن، ئەوئەندە دەست
بەتال و خانە خەراپ و دەردەدار كە هەرگىز نەماندەوئىست ئەو
هەلە لە كئىس خو مان بەدەين، ئەوئەندە نەخشەى كوشتنى ئەو
نەخو شەمان هئىنا و برد تا خوئى لە حەژمەتان بئى يان لە داخى
چاوپروانى، يان شىرپەنجە هەرەموو هەناوى خواردبئى: مرد،
مرد و فرىاي كوشتنەكەى نەكەوتئىن، ئەوئەندەى بئىي: يەك و دوو..
لە چاوتروكانئىكدا تەرمەكەيان لا برد و متئل و پەتوو بەرگى
سەرئىن و دوشەگەكەيان گوئى، نەخو شىكى دىكەيان هانى كە
كتومت لەو هاورئى مردووه مان دەچوو. پرسيمان:
(تو چىتە؟)

ناماژهی بو سهر ناوکی کرد، تیگه‌یشتین که شیرپه‌نجهی گه‌دهیه‌تی، خه‌ونمان به‌وه‌وه‌ده‌دی چ روژتیکه‌وه‌ئه‌ویش‌ه‌ه‌ناوی داپرزی‌وه‌ده‌ست‌وه‌پیمان‌ماچ‌بکات‌تا‌بیکوژین، ئیمه‌ش‌به‌بیانووی دوزینه‌وه‌ی‌شامه‌رگیکی‌پرله‌ئاسووده‌گی‌ئه‌م‌پرو‌وسبه‌ی‌پی‌بکه‌ین، ئاخ‌ر‌ئیمه‌له‌وه‌بیمارستانه‌دا‌هیچ‌گه‌مه‌یه‌کی‌دیکه‌مان‌نه‌ده‌زانی، جگه‌له‌گه‌مه‌ی‌کوشتنی‌هاوه‌له‌کانمان، ئیمه‌بیستبوومان‌له‌بیمارستانه‌کانی‌دیکه‌ی‌ئه‌م‌دونیا‌یه‌دا‌گه‌لی‌گه‌مه‌ی‌سه‌یرو‌سه‌مه‌ره‌ه‌یه، گه‌لی‌گه‌مه‌ی‌وا‌که‌نه‌خوش‌ساغ‌ده‌کاته‌وه، وه‌لی‌پروامان‌نه‌ده‌کرد.. چونکه‌له‌م‌بیمارستانه‌ی‌ئیمه‌گه‌وره‌تر‌هیچ‌بیمارستانه‌ی‌کی‌دیکه‌نه‌بوو، وامان‌مه‌زنده‌ده‌کرد‌که‌ئیره‌هه‌موو‌دونیا‌بی، له‌ودیو‌شووره‌ی‌ئه‌م‌بیمارستانه‌وه‌گه‌مه‌له‌که‌تیگ‌ه‌ه‌بی“ ئه‌وه‌ده‌بی‌هه‌ر‌ئه‌وه‌به‌هه‌شته‌بی‌که‌کابرای‌نوورانی‌به‌لینی‌پیداوین، ده‌نا‌بو‌بیمارستانه‌ی‌کی‌دیکه‌وه‌گه‌مه‌ی‌زور‌نه‌ده‌چووه‌عه‌قله‌وه.

شه‌ویکیان‌زور‌بیزار‌بووین، هه‌ره‌هه‌موومان‌کو‌بووینه‌وه، بیرمان‌له‌وه‌کرده‌وه‌که‌مادامه‌کی‌تا‌ئه‌به‌د‌لیره‌ده‌ژین‌وه‌ده‌خوین‌وه‌ده‌مرین‌وا‌باشه‌که‌به‌دوای‌گه‌مه‌یه‌کدا‌بگه‌پین، داوامان‌له‌هه‌موو‌نه‌خوشه‌کان‌کرد‌که‌خه‌یا‌ل‌بخه‌نه‌گه‌ر، هه‌ر‌گه‌مه‌یه‌ک‌که‌له‌م‌بیمارستانه‌دا‌شه‌وانی‌خه‌وزپان‌وه‌روژانی‌پر‌له‌تلا‌نه‌وه‌مان‌کورتتر‌بکاته‌وه، هیچ‌نه‌بی‌تا‌ده‌مرین‌که‌مه‌کی‌خوش‌رابیویرین، له‌زه‌ت‌له‌و‌ژیانه‌کورتته‌مان‌بکه‌ین، له‌دوای‌راکی‌شانی‌ئه‌وه‌هه‌موو‌ته‌لبه‌نده‌له‌نیوان‌قاوشه‌کانی‌ئیمه‌وه‌هی‌ژنه‌کان.. ژوانه‌پر‌له‌ترسه‌کانیش‌ببوون‌به‌مه‌حال. ماوه‌یه‌ک‌کوره‌ججیله‌کان‌پیان

دهوتم نامه‌ی پر له عیشق و غه زه لیان بو بنووسم، ده یاندا به و برینیچه چلیسه‌ی ئاماده بوو بو ژهمیک خوراک نامه یه ک رت کا بو قاوشی کچه کان، که چی قهت وه لامیکیان بو نه دهاته وه، چونکه که سمان ناوی نه بوو، ئه وه خته‌ی له برینیچه چلیسه که که وتینه گومان و پرسیمان:

(بوجی وه لامی نامه یه کمان ده ستگیر نابی؟)

بیباکانه وتی:

(ناخر نه وان فییری نه لفاو بی نه کراون).

له نامه‌ی پر له غه زه لی به تالّ وازمان هانی.

ماوه یه کیش بوتلّ و شووشه‌ی دهرمانه کانمان کو ده کرده وه و پرمان ده کرده وه.. شووشه و بوتله کانمان ده گورییه وه.

هاوه لیکی نیمچه شیتمان شه‌یدای کچیکی چاوتیل ده جاران ویستی له ته‌لبه‌نده کان بپه‌ریتته وه و بکه‌ویته دوا‌ی تارمایی کچه که به گران له ژیر دره‌خته‌کاندا هه‌نگاوی دهنه و قهت ئاورپکی لینه‌ده‌دایه وه، که زانی کچه‌ی چاوتیل وه ک خو‌ی دوو چاری سیل بووه، له دووره وه تی‌ی دهروانی و ده‌یزانی تا دی باریک و بنیس ده‌بی، ده‌یزانی که هه‌ردووکیان نه‌وه‌نده‌یان نه‌ماوه بمرن، له هه‌نگاوه‌کانی ورد ده‌بووه و ده‌یزانی مه‌رگ وا له ژیر گیا و گولی وشکه وه‌بووی چیمه‌نه‌که، وا له ده‌وری هه‌نگاوه‌کانی، هه‌ر جاره که هاواری لی‌ده‌کرد و ده‌یویست له ته‌لبه‌نده‌که بپه‌ریتته وه، یاسا ولیکی چه‌ته‌ولی لی په‌یدا ده‌بوو.. هه‌ر به پالّ تا قاوشه‌که ده‌یهانی.. ده‌گریا و ده‌یوت:

(دوو رۆژمان ماوه.. ته‌نھا دوو رۆژ.. ناخر بو لینا گه‌رین هه‌ناسه‌ی

بۆگه نمان تىكەل كەين!.

رۆژىكىيان سويىندى خوارد كه لهبرى نامه دهكرى شووشهيهك
لهو شووشهيه دەرمانانه بهتال بكاو به گولاو بيشوات و پرى بكات
له فرميسكى خوى و به ديارى بۆ كچهى چاوتيل و وهرمدارى
بنيرى، لهسەر بنووسى:

(بۆتۆ. فرميسكه كانم).

ئەى خودا چ شهوانىكى پىر له خەم و خەوزپان و چ رۆژانىكى
پىر له هاوار بوو، چ قەهرىكى گەورە، بەر لەو هەى شووشهكه پىراوپىر
بى له فرميسك، كچه مردو. ئەويش به دەم قريشكهيه كه وه تا
دەستى تيا بوو شووشه فرميسكه كهى له پەنجەرەيه كه وه هەلدايه
دەرى، ئەو شەوه، تا بەياني گويمان له هەنسكى گرت و له گەلدايه
گريايين، بۆ بەياني كه له خەو رابووين، شىتەى عاشق سۆمايى
چاوانى رۆابوون، هەر هەموو چيمەنى باخه كه زەردو پەژمورده
بوو، گولەكانيش ژاكاو و مردوو، سەيرە. گەرچى هيشتا پاييز
زۆرى مابوو بگات، بەلام من به چاوى خۆم ديم كه درەختەكان
گەلای زەرديان دەباراند، دەگريا و دەيوت:

(دەبى فرميسكى عاشقىكى نەخۆش چى له باخ بكات؟).

كه كەس وەلامى نەدەدايه وه، پىر به ئاسمانى بيمارستان

هاوارى دەکرد:

(جگه له كوشتن چى له باخ دەكات؟).

من له هەموو ئەو دەفتەرانەى كه ليم دزاون چىرۆكى ئەو
عاشقه شىتەم گىراو تەوه، وەلى داخم ناچى كه من ناتوانم
فرميسكه كانى بنووسم وه و بيخەمه دووتويى دەفتەره كانم وه.

هه ندی له نه خوشه کان هه ر بو خو خه ریکردن حه به
رهنگاوپه نکه کانیان دهنزی و وردیان دهکردن، که ده بوون به ئارد
تیکه لیان دهکردن، هه ندی کیان هه ر وه کو مه یموون خو یان به
پانکه کانه وه هه لده واسی و خو یان به رده دایه وه سه ر قه ره ویله کان،
هه بوون سه د جار ان په نجه ره کانیان دهکردنه وه و ده یان
ده خستنه وه، هه ندی کیان هه ر بو مه زاق خو یان له پزیشکه کان
ده شارده وه و ده چوونه بن قه ره ویله کان یان به نه نقه ست خو یان
ده کرد به نوستوو، به که یفی خو یان ورینه یان ده کرد و رقیان له
کی بووایه، به بیانووی ورینه وه داخی دلی خو یان هه لده پرشت،
هه بوون به دریزایی نه و روژگاره له پشت په نجه ره کانه وه
ده وه ستان و له ناسویه کی دووریان دهروانی، یان نه وه تا شه وانه
له په نجه ره کانه وه سه ریان ده برده ده ری و له مانگو نه ستیره کان
را ده مان، هه ندی کیان هه ر بو مه زاق ده رمانه کانی پشت سه ری
نه خوشه کانی ده گوپی و خوشی لی ده هات و قاقا پی ده که نی که
ده بیینی نه خوشیک به و ئومیده وه ده رمانه که ی ده خوات که ساغ
بیته وه“ نه و ده رمانه ی که هی خو ی نییه، دووان له وانه ی که میزی
خویناوییان هه بوو شووشه ی پر له ده رمانی پیره می رده کانیان
به تال ده کرد و پریان دهکردن له میز.

نه و وه خته ی له هه موو گه مه بیزه وه ره کانیش بیزار بوون،
هه ره موو نه خوشه کان که وتنه سه ر راو و ته گبیر، بیریان له
گه مه یه کی دانسقه و ده گمه ن ده کرده وه، گه مه یه که هه ره مووان
به شدار بن، گه مه یه که هه ره موویان پیی بخافلین، گه مه یه کی
له عنه تی و نه هریمه نانه، هه ر یارییه که که درد له دلان ده ربکات،

ئەو قاوشە ساردەمان گەرم بکاتەو، پاش بېنەوبەردەيەکی زۆر..
رېك كەوتىن لەسەر گەمەيەك كە لە ھەمووان غاڤلتر دەمىك بوو
بىرى لىدە کردەو، گەمەيەك كە تا ئىستا نەكراو، گەمەيەك كە بە
خەيالى شەيتاندا نايە، فيكەيەکی لىداو لە خوشييانا كەوتە
چەپلەكوتان و چرپاندى بە گوئى يەك دوو نەخوشدا، ئەوانىش
سەرگەرمى ئەو كەيفە بوون، ھەندى لە نەخوشەكان ھاواريان كرد:
(چىيە شەقمان برد؟).

يەكك لەو نەخوشانەي كە بە نەينى گەمەكەي دەزانى، بە
بازىك خوى ھەلدايە سەر قەرەوئەلەيەك و ئەووش واىكرد كە
ھەرھەموو ئاورى لىدەنەو:
(ئىمە تا ماوين.. لىرەين.. وا نىيە؟).

ھەرھەمووان وتيان:

(وايە..)

(لەو گەمە پووچانەي ھەريەكە و بە تەنيا دەيكات بىزار بووين).
(زۆرىش).

(گەمەيەكمان دۆزىووتەو كە رەنگە ئەويش ھەر پووچ بى.. بەلام
بىزارمان ناكات!).

ھەرھەموو بە پەرۆشيبەو پەرسيمان:
(چىيە؟).

ئەويش بە فيزىكەو وتى:

(گەمەي گۆرىنەوئەي قەرەوئەلەكان).

پەرسيمان:

(چون؟).

خوی هه لدايه خوارى و وتى:

(هه موو شه ويك تا ماندوو ده بين.. تا شلو شه كه ت ده بين
قهره وييله كانمان ده گورپينه وه، نه مشه و من له سهر قهره وييله كه ي تو
ده نووم.. سبه ي شه و تو له سهر قهره وييله كه ي منيت.. نه و له سهر هي نه م
ده نوي و.. نه م له سهر هي نه و.. با بو مان هه بي له شه ويكدا سه د جار ان
قهره وييله كانمان بگورپينه وه).

هه ره هه مووان تا ويك رمان و سه يري يه كديان كرد، له ناكاو
قاوشه كه به هات و هاواري هه مووان دهنگي دايه وه، به درو بي يان
به راست هه لده پهرين و چه پله يان ليده دا، هه ر زور زوو..
ده سته جي و به په له، له و شه و هدا كه هيشتا ته واو درهنگي
نه كردبوو كه وتنه سهر گه مهي گورپينه وه ي قهره وييله شه ق و
شپه كان، وامزاني كه نه گهر پزيشك و په رستارو برينپيچه كان و..
خولپريژو ناشپه زه كان به م گه ميه بزنان سزمان دده دن، كه چي به
پيچه وانه وه.. واي ليها ت هه ره هه موو نه وانيش شي تانه به شداري
هه مان گه ميه بوون، له وه نه ده چوو هيچ گه ميه كي ديكه بزنان،
شه وو روژ شه قه شه ق ي قهره وييله كان هه راساني كردم، له وه ده چوو
به ته نها من به و گه ميه سه غله ت بم، چونكه ته نها كه سيك من
بووم كه نه مده تواني له قهره وييله كه م دابه زم و سه رگه رمي گه مهي
گورپينه وه ي قهره وييله كان بم، بگره پيرو په ككه وته كانيش كه م و زور
له سهر قهره وييله كانه وه به زحمه تي كه وه داده بزین و له زه تيان له و
گه ميه ده كرد، نه خو شه كان له و قاوشانه دا به ناو يه كديدا
ده خولانه وه و به ر يه كدي ده كه وتن و به ر ده بوون ه وه و
هه لده ستانه وه، قهره وييله كان به ر يه كدي ده كه وتن و گريان

ده پزاند، نه خووشه کان بهر دیواره کان ده که وتن و ده بوورانه وه.
ئه و روژه ی له دوا ده فته ری چکوله ی یاداشته کانی
به ری باخه لمدنا نووسیم:
(له م بیمارستانه دا جگه له گورینه وه ی قه ره ویله کان هیچی دیکه مان
له ده ست نایه).

بهر له وه ی رسته که م ته و او بکه م پزیشکیک هات و ده فته ره که ی
رافراند، که ئه م رسته یه ی خوینده وه قاقا پیکه نی و هه ره مووان
وازیان له گه مه هیئا و هاتنه کنم، یه که یه که ده فته ره که ی منیان بو
یه کدی رت ده کرد و به غه زه به وه نیگایان ده کردم، ده میک بوو بو
هه لیکی وا ده گه پان که بکه ومه ته له وه، تاکه که سیک له و قاوشه دا
منم که خولقی ئه و گه مه بیزه ورو هیچه م نییه، منیکی ئیفلیج
راهاتووم که له سه ر قه ره ویله که م رابکشیم و به خه میکه وه
خهنده یه کی درو بخه مه سه ر لیوانم و له و گه مه یه به پروانم، یان
ئه وه تا به سه ر چه رخه که مه وه به نیو هه ره موو قاوش و
راپه وه کاندبا بخولیمه وه، له لای من پیچکه کانی چه رخه که و
پییه کانی خوّم له یه ک جوئی ناکه مه وه، ده سته کانی خوّم و هه ردو و
ده سکی چه رخه که، هه ناوی خوّم و مه کینه که ی، زنجیره کان و
ریخوله کانی من، کوشنه که ی و پاشه لی من، منی که ئیفلیجیکی
زگماکیم چیم پیده کری؟. دوا جار گه ر بو به شداری بی یان توّله
به ریاریان دا که کوّتایی گه مه که به من کوّتایی بی. ده مزانی به ر له
مه زاقیکی شه ی تانی ده که نه وه، چاوه پروانی مه رگ و هه ناسه دان
ده نیو ده رد و درمدا هه ره مووانی دلّره ق کردبوو، پارانه وه دادی
نه ده دا، ناچار خوّم خسته به رده ستیان، ئه وان که خووشییان له

گەمەيەكى وا بېتنام دى، بەرگرى هيچ مانايەكى نيبه، خو سوورکردنەو، پەل بزوتن، لە كاتىكدا من بى پەلم، لە پەرۆ بى دەسەلاتتر كەوتوومەتە بەردەستان، لە داهوئىك زەلىلتر، ئەو كاتانەى تەواو لە گەمەى گۆرپنەوەى قەرەوئىلەكانى خوئان بىزار دەبن“ دىنە گز من، ئەو شەوانەى كە يەك دوو قەرەوئىلە لە گەرمەى ئەو گەمەيەدا لىك هەلدەوەشان، هەر زوو بە فەرمانى پزىشكەكان نازانم لە كويو قەرەوئىلەى تازەيان دەهانى، من يەكيك بووم لەوانەى لە هەر شەويكدا قەرەوئىلەكەمیان دەشكاندو دەيانگۆرپى، دواى ئەوەى تەواو شەكەت و ماندوو دەبوون، شەلالى ئارەقە دوا گەمەيان بە من كۆتايى دى، بە شاگەمەيان ناو دەبردو كۆتاييان بە شەوى دريژى گەمەى گۆرپنەوەى قەرەوئىلەكان دەهانى.. نە جارىك و.. نە دوو.. نە دەو.. نە سەدو.. نە هەزار، چاوەرئى دەكەم كە شەويك بى و بىزار بن، واز بهينن، وەلى مەحالە.. بە هەرەموويان دىن و ناوەرەستى قاوشەكە چۆل دەكەن و بازنەيەك بە دەورمدا دەكەن و هەلقاوهەلق دەخولینەو، بە هەزار چا و سەيرم دەكەن و بابەخولەم پىدەكەن، بە چەپ.. بە راست.. لەوسەرى قاوشەكەو بو ئەوسەرى هەر بە شەق و پال قەرەوئىلەكەم دەدەنە پيش خوئان و.. راوهدووم دەنين، دەنيو ئەو هەراو هەنگامەيەدا، شەوى وا هەيە، يەكيك هەناوى دەپچرئ و ئەو دىكەيان دلى دەوەستى، جاروبار كە توندو بەرك بەر ديوارەكان دەكەوم، بەر قەرەوئىلەكان و بەر نەخوشەكان.. رادەتەكم و هەلتەك و داتەك بەرز دەبمەو، كە لەسەر قەرەوئىلەكەو دەپەرم، باوەشم بو دەگرنەو، ئەو جارنەش كە دەكەوم و شوينىكم دەشكى،

دەستۇبىرد پزىشكەكان و برىنپىچەكان گەرماوگەرم بۆمى دەگرنەو، ئەگەر برىندارىش دەبووم: سەرم، چەناگەم، لووتم، تەوئىلم.. زۆر بە پەلە بۆم تىمار دەكەن، ھەندى جار وھا دەورم دەگرن كە ئىدى ھەناسەم بۆ نەدرى، ھەواى پاكم لىدەپەن و دەبوورئىمەو، ھەندى جارېش تا پەنجەيەكى شكاوم دەگرنەو، دوو پەنجەى دىكەم دەشكىنن، كە دەپەرىم و بەر نەخۆشەكان دەكەوتم، داياندەپلۆسىم، نە جارېك و.. نە دوو.. نە دەو.. نە سەدو.. ھەزار خىل و گىژ وەك فەرفرۆكە بە دەورى خۆمدا دەمخولېننەو، ئەو نەخۆشانە ھەرگىزاو ھەرگىز لەو شاگەمەيە وەپرس و بىزار نابن، پىم دەوتن:

(لەوانەيە ناو ھەناوم بېچرئ و بەرم..!).

پزىشكەكان دەيانوت:

(ئەوھيان بۆتو باشترىن دەرمانە، تا پتر بخولېتتەو، پتر خوئىن لە دەمارەكانتا كەف دەكاو دەگەرئ، گەر ماوھەيەكى تر لەم گەمەيە بەردەوام بىن، لەوانەيە بکەوئتتەو سەر پىي خۇت..!).

يەككە لە ھاوئە دەرەقەكانم دەيوت:

(دلّ لە دلّ مەدە.. تۆ جىيى بايەخى ھەموومانى، ھەرھەموو گەمەكان بەو شاگەمەيە لەگەل تۆدا كۆتايى دئ، كە دەتخولېننەو ھەر ھەموومان چاومان لەسەر تۆيە، ھەموو ھەست و نەستمان، لەم كاتەدا تۆ خەيالى خۆش بکەرەو، دەتوانى لە رووخسارى ئىمە ورد بىتەو كە چۆن ھەرھەموو دەموچاوەكان دەئىو يەك پنتدا كۆ دەبنەو دەتوئىنەو، وا ھەست بکە كە خۇت سەردارى ھەمووانى، وا بزائە دەفرىت، لەبرى ترسو توورەبوون بائەكانت لىك بدەو لەوانەيە بفرىت..!).

چەندە پتر دەيانزانى من بەو گەمەيە قەلسم، ئەوئەندە پتر
با بەخولەم پيئەكەن و پتر دەمدەن بە دارو ديواردا، لە دوای هەر
لەهۆش خۆچووئيكم كه وهئاگا ديئەوه، دەموچاوم ئاوپرژين
دەكەن، دەلئين:

(ئەها وا ئەمشەويش لە خۆشيانا بوورايتهوه).

هەميشە لە نيو ئەو لەهۆش خۆچووناندا ئەو كچه كراس
شيينە ديئەوه خەونم، دواچار كه رادەكەم بە دوايدا، دەنيو
بيئەلانهكه ليئم بزر دەبي، لە پاش گەرانئىكى زۆر، كتوپر دەبووه
بەو پلنگە بەلەكەى جارى جاران و دەبخواردم.

جاريكيان پيئان وتم:

(مادامەكى گەمەت ئەوئەندە لا خۆشه، خولانەوهكانت بژميئە، بزانە
لە كامە ژمارەدا دەبوورئيئەوه، كه بيئدار بوويئەوه پيئان بلي و ئيمە ئەو
ژمارەيهوه بوئى حيساب دەكەين و سەرلەنوئى دەست پيئەكەينهوه).

من لە خەم و قەهرى ئەو گەمە پووجه دەگريم و كه چى ئەوان
پيئ دەلئين:

(واز لە گريانى خۆشى بيئە و پيئەكەنه).

بە هەزاران دەست خۆم و قەرەوئىلەكەم دەخولئينەوه و..
دەخولئينەوه و.. دەخولئينەوه و.. دەخولئينەوه.. تا دەبوورئيمەوه.
من دەمويست پيئان بليئم:

(من ئەو گەمەيه ماندوو بووم و خەريكه دەمرم، گوناهى من نبيە كه
ناتوانم لە گەمەى گۆرپنەوئى قەرەوئىلەكان بەشدار بەم.. ناخر
گوناهتان دەگا و من ئيفليجم).

وئى كه دەم هەلدينم زمانم تەتەلە دەكا و دەمم گۆ ناكات، خۆ

له وەش دەچی من قسەم بیرچوو بیتەو، ناچار هەموو جارێک دواى گریانیکی قوول، هەر بە درۆ بە روویاندا دەخەنمەو تا ئەو حەلەى دەبووریمەو.

من دوا دەفترى ئەم سەرگوزشتەو یاداشتە بى سەرۆبەرانه، ئەم رسته پچرپچرانه دەخەمە ناو بەرمیلی زبى، ئەو خودایە کەسیک هەر بە ریکەوت لە دەرەوئى ئەم بیمارستانە دەستی بکەوئى و هەلبیگریتەو، من تا هەنووکەش وام لەم بیمارستانەدا، نازانم تا کەى هاو دەردەکانم لە گەمەى گۆرینەوئى قەرەوئیلەکان بیزار دەبن، ناشزانم ناخۆ ئەم دەفترە چکۆلانەیهشم وەکو ئەوانى دیکە دەدزرى یان نا، من ئیفلیم و لیرە کەوتووم، جگە لە مەرگی خۆم چاوەرپى هیچی دیکە نیم، من نازانم، لەسەر ئەم ئەرزە، ئەم بیمارستانە وا لە کوئى، نەخشەیهک نادۆزمەو تا شوینەکەى دەستنیشان بکەم، نازانم چ ناو و نیشانیکتان بو هەل دەم تا بمدۆزنەو و بەزەى واتان لیبکات لەم گەمە بیژەوئە قورتارم بکەن، من ناویکم نییە.. ئەگەر هەر هەموو بیمارستانەکان گەرەبەن.. بگەرین، من لیرەم.. چاوەرپیتانم.. ئەم یاداشتە هاواریکە.. هاواری کەسیکی بى کەس.. بى هاوئل.. بى دایک.. بى خوشک.. بى باوک و برا.. کەسیک کە هەر بە زگمک ئیفلیم.. کەسیک کە چەندەمین جارە سەرگوزشتەو چیرۆک و هاواری خۆم بنووسمەو.. کەچی لیمی دەدزن.. ئەرئى کەسیک لە دەرەوئى ئەم بیمارستانە هەیه.. دەترسم تا ئیو دەگەن من بمرم.. گەر لە پاش مەرگیشم من بدۆزنەو ئەو رۆح ئاسوودە دەکەن.. من لیرەم.. ئیرە کوئیە؟ نایزانم!

ئه وه تا پزیشکیك به تاو رووهو لای من دئ، ئه وه ده چی به گومانه وه
تییم برونئ، ده ترسم نه هیلی دوا نهییی ئه م بیمارستانه بدرکینم، گهر
دهفته ری یاداشته کانم ئی زهوت بکات، دهفته ریکی دیکه پر ده که مه وه،
ده یخه مه ناو به رمیلی زبله کان.. وا هات.. گهر ئه م دهفته ره تان
دۆزییه وه.. هاواره فریام که ون.. گه مه ی گۆرینه وهی قه ره ویله کان
دهمکوژی.. هاواره.. بگه نه هاوارم.. من ئه وه تا لیهرم.. به لام نیهره
کوویه؟ نایزانم.. ئه وه هات.. به پرتا.. فریا.....

(1996 - 2000)

سلیمانی

www.dengekan.com